

N:o 6.

Af herr **Björnstjerna**, med förslag till ändrade bestämmelser i fråga om den troslära, hvari barn, födda uti äktenskap mellan vissa olika trosbekännare, skola uppfostras.

I afsigt att åstadkomma en sådan ändring i vår nu gällande lagstiftning angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning, som i flera främmande länder med blandad protestantisk och katolsk befolkning redan länge sedan funnits nödigt att vidtaga, till skydd mot den katolska kyrkans öfvergrepp, med afseende å den lära, hvari barn, födda uti äktenskap mellan olika trosbekännare, skola uppfostras, väcktes af mig vid sistlidna års riksdag en motion i full öfverensstämmelse med hvad jag har äran här föreslå.

Kammarens tredje tillfälliga utskott, till hvilket motionen då remitterades, tillstyrkte i allt hufvudsakligt och utan meningsskiljaktighet bifall till densamma, och hvad utskottet sålunda hemställt blef af Första Kammarren utan motsägelse godkändt.

På grund af den olika praxis som inom Andra Kammarren gjort sig gällande, ansågs likväl der motionen hafva bort handläggas af lagutskottet, och blef den följaktligen utan vidare behandling afslagen.

Under hänvisning till hvad som i motiveringen till min ofvan åberopade motion n:o 49 blifvit af mig förlidet år anfördt, äfvensom till den särdeles förtjenstfulla utredning, kammarens tredje tillfälliga utskott, i ut-

låtandet n:o 12, egnat densamma, får jag vördsamt hemställa, i närmaste öfverensstämmelse med hvad utskottet förlidet år tillstyrkt och Första Kam-maren godkänt:

att Riksdagen ville för sin del besluta en sådan ändring af kongl. förordningen angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning den 31 oktober 1873, dels: att äkta makar, af hvilka endera tillhör främmande trossamfund och den andra svenska kyrkan, väl fortfarande ega att genom öfverenskommelse bestämma, i hvilketdera trossamfundets lära i sådant äktenskap födt barn skall uppfostras, men att vare sig före eller efter äktenskapets ingående afgifna skriftliga eller muntliga förbindelser angående barnets uppfostran skola vara kraftlösa och icke heller må af prest, vid ansvar såsom för embetsmissbruk, kontrahenterna affordras eller af prest emottagas, och dels: att i äktenskap af ofvannämnda beskaffenhet födt barn skall uppfostras i den evangelisk-lutherska läran, såvida öfverenskommelse om barnets uppfostran i det främmande trossamfundets lära icke kunnat mellan makarne träffas.

Öfverlemnande jag åt lagutskottet, till hvilket denna motion torde hänvisas, att vidtaga den närmare redaktion af förslaget, som utskottet anser bäst befordra målets vinnande.

Stockholm den 25 januari 1892.

O. M. Björnstjerna.